

A nyári szünet utolsó hétfőjén mi, az 5.G-sek megilletődve léptük át a régi, patinás épület kapuját. Bent az iskolában a végzősök szívélyesen fogadtak és vezettek körbe minket.

Megismerkedtünk Erzsi nénivel, az osztályfőnökkel (Zsuponicsné Bátyay Erzsébet) és egymással is. Utána büszkén vettük át az iskolát jelképező sálat –nyakkendőt és egy kitűzőt. Izgatottan vártuk a szerdai napot….

Két nappal később a 12.-esek vártak minket a Malom-tónál 1-2 tanár kíséretében, ahol fergeteges sportnapot tartottak nekünk. Mindenki nagyon élvezte, és mindenki megtalálta a neki való programot. Fociztunk, kötelet húztunk, hullahopp versenyt rendeztünk. A megérdemelt finom ebédet is együtt készítettük és fogyasztottuk el. Kicsik és nagyok összebarátkoztak.

Csütörtökön azonban az első tanítási napon jött a fekete leves. Miközben zajlott a tankönyvosztás, kapkodtuk a fejünket a sok tanár és diák láttán, új szokásokat kellett megszokni, mindeközben új barátaink (a nagyok) lecsaltak minket a szünetekben az udvarra, ahol vicces feladatokat kellett megcsinálnunk. Például el kellett tolnunk az iskola egyik falát, vagy vonatozva mentünk az emeletre azt kántálva, hogy „Éljen a 12. G!!!”, aztán padon úsztunk, törpejártunk… és mi vár még ránk?...

A nap végén mi naivak, azt hittük, hogy megpróbáltatásaink már véget értek, de a komisz nagyok vigyorogva közölték, hogy bizony még hetekig „szecskáztatva” leszünk. Csak a tanárainknak és a nagyok „jóindulatának” köszönhetjük, hogy együtt nevetünk az ötletes feladatokon nap, mint nap.

Leszámítva a szünetekbeli közjátékokat, sok tanárt megismertünk, nagyon segítőkész és kedves mindenki, ami nagyon fontos ahhoz, hogy jól érezzük magunkat ebben az ismeretlen közegben. Új követelmények, új szokások és sok új élmény vár még ránk.

Ezért Köszönjük a 12.G-nek (ez egy fizetett hirdetés) hogy ezek a felejthetetlen pillanatok, vidám élmények nem maradtak ki a „kisgimis” életünkből.

Rékasi Hanna 5.G

